

הביקור בחורף

הנס וילהלם

יום אחד נעמדה דינה, עכברונת מדבר
מאפריקה, בכניסה לבית. "שלום ידידים! הנה
אני. הייתי רוצה לעבור פעם את החורף ממש
בקור ובשלג. אין דבר כזה בסביבה שלנו."
"בואי אתנו!" אמרו בוני וטלי "אנו הולכים
להחליק על קרח."
"מצוין" ענתה דינה וביקשה מוולדו צעיף חם
לצווארה.

בוני וטלי היו אלופי
מחליקי קרח אמיתיים.

אבל דינה נפלה כל הזמן על האף.
"וי! כמה שזה חלק כאן!" היא קראה

וואלדו החליט לעזור. ובאמת איזה יופי! דינה החליקה
אחרי וולדו כמו נסיכת קרח דרך המשטח הקפוא. היא
יללה וצעקה משמחה כל הזמן.

אבל בוני וטלי רצו דווקא לרוץ על מגלשיים. ואחרי שלא
היו להם כאלה הם הוציאו שלבים מהגדר.
"גם אני רוצה לגלוש" קראה דינה "בסדר" אמר וולדו
"אבל בלי קרשי גדר."

"מה! אני שמן?" קרא וולדו "אתם פשפשים
חכו רק! תכף אראה לכם משהו."

ומיד גלשו כולם במדרון ההר. וולדו ודינה באו
למטה האחרונים. "זה קורה כששמנים מדי"
קרא בוני לוולדו.

וכבר התחיל קרב כדורי השלג. לדינה היה
מזל. היא יכלה להסתתר אחרי וולדו.

הם התחילו לגלגל כדורי שלג ענקיים.

אחרי קרב כדורי השלג הוחלט לבנות
גולם משלג.

"אני חושש שלא ענה וולדו
הוא יתמוסס שם מיד."

בוני וטלי בנו גולם יפה במיוחד,
אבל דינה בנתה עכבר שלג ממש.
"האם אוכל לקחת את העכבר שלי לאפריקה?"
שאלה.

התחיל לרדת שלג. דינה הופתעה "מה זה?"
"אלה פתיתי שלג" הסביר וולדו "בלעדיהם לא
יהיה שלג."
"כמה יפה, פתיתי שלג" שמחה דינה ורקדה כאילו
היא בעצמה פתית שלג.

בערב, ליד האש הבוערת באחו, דינה הרגישה כמו בביתה, כל כך חם ונעים
היה. היא סיפרה למארחיה על אורחות גמלים ועל נסיכים עכברי מדבר.
וידידה הקשיבו במתח רב. "אולי נוכל פעם לבקר אצלה?" שאלו בוני וטלי.

"אבל בוודאי!" אמרה דינה "בואו בשנה הבאה ואראה לכם את אפריקה."

ימי חורף עברו מהר לדינה. ואז
באה זמן להיפרד. "בקרוב נבקר
אצלך" קראו החברים ונפנפו לדינה
הרבה זמן.

דינה חסרה להם מאוד. אבל למזלם הייתה
להם מזכרת...

עכבר השלג של דינה במקרה!

